

Arrest

nr. 318 226 van 10 december 2024
in de zaak RvV X / XI

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
 Langestraat 46/1
 8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 2 april 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partijen, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 24 november 2023 België binnen met een paspoort en verzoeken dezelfde dag om internationale bescherming. Op 27 februari 2024 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) ten aanzien van elk van hen een beslissing houdende een kennelijk ongegrond verzoek. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die de volgende dag aan de verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, genomen in hoofde van verzoeker, luidt als volgt:

“(…)

A. *Feitenrelaas*

Volgens uw verklaringen heeft u de Albanese nationaliteit en bent u afkomstig uit Kir (Albanië). Uw familie raakte in uw kindertijd betrokken bij een conflict met uw buurman K(...), omdat uw neef hem beschoot. Uw familie mocht zich toen niet in alle vrijheid verplaatsen. De neef zat 8 jaar in de gevangenis. De problemen tussen uw familie en K(...) doofden uit en stopten sinds K(...) in 2007 verhuisde.

In 2020 werd u voortdurend gevolgd door onbekenden op brommers. U weet niet waarom. In de zomer 2020 vluchtte u met uw echtgenote X(...) M(...) (O.V. (...)) naar Frankrijk waar jullie uiteindelijk internationale bescherming geweigerd werd. Na een verblijf van anderhalf jaar in Frankrijk Jullie keerden terug naar Albanië. U werd niet meer gevolgd in Albanië. Drie jaar na uw terugkeer uit Frankrijk had u een auto-ongeluk onder invloed van alcohol. U werd veroordeeld tot een voorwaardelijke gevangenisstraf van acht maanden. U werkte een tijdlang in Italië voor een tijdelijke opdracht.

In november 2023, twee weken nadat u terugkeerde uit Italië, werd u op straat in uw auto aangevallen. Uw auto werd door drie personen gestopt en u werd hardhandig aangepakt, geschopt, geslagen en vastgebonden. Toen uw belagers uw kinderen opmerkten in de auto, lieten ze het daarbij. Ze stelden dat ze u op een andere keer zouden pakken. U keerde huiswaarts en bleef thuis tot u tien dagen later op 21/11/2023, samen met uw vrouw en minderjarige kinderen Albanië verliet. U kwam op 23/11/2023 aan in België waar u op 24/11/2023 verzocht om internationale bescherming. U vreest als gevolg van de aanval van november 2023 voor uw leven. U voelt zich niet veilig in Albanië. U vreest voor uw vijf kinderen: ze zouden kunnen worden gekidnapd en gebruikt om u te chanteren.

U bent in het bezit van uw Albanees paspoort. Uw vrouw en vijf kinderen zijn eveneens in het bezit van hun Albanees paspoort. Ter ondersteuning van uw identiteit en/of uw asielmotieven legde u nog volgende documenten neer: uw identiteitskaart, rijbewijs en militair boekje (originelen gezien). U maakte na uw persoonlijk onderhoud nog een Belgisch medisch attest over waaruit blijkt dat u een hersenscan liet uitvoeren.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 7 april 2023 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst moeten volgende vaststellingen gemaakt worden die uw algemene geloofwaardigheid ondergraven. U beweert tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS aanvankelijk nooit zelf problemen te hebben ondervonden met de Albanese autoriteiten, de politie of het gerecht (CGVS, p. 8). Ook bij de DVZ verklaarde dat u geen problemen heeft gekend met uw autoriteiten (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.7), u bent nooit gearresteerd, u heeft ook nooit in hechtenis gezeten voor korte tijd (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.1). Deze beweringen staan echter in schril contrast met de verklaringen van uw vrouw, die opert dat u heel vaak werd opgepakt door de politie (CGVS X(...), p. 5). Zo werd u volgens haar verklaringen gearresteerd en zat in hechtenis omdat u in dronken toestand een ongeluk had gehad (CGVS X(...), p. 7, 10). U werd volgens haar naar de rechtbank geleid en later vrijgelaten (CGVS X(...), p. 7-8). Nadat uw echtgenote tot 13u11 op het CGVS werd gehoord, werd een pauze gehouden, waarop u vervolgens om 13u52 opnieuw gehoord werd (CGVS, p. 13). Toen gepolst of u sinds uw terugkeer uit Frankrijk in contact bent gekomen met de politie, geeft u plots toe dat u vier dagen in hechtenis was gehouden voor rijden onder invloed en dat u tot een voorwaardelijke gevangenisstraf van acht maanden veroordeeld werd (CGVS, p. 15-16). Treffend is ook dat u bij de DVZ verklaarde geen problemen te hebben

gehad met medeburgers (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.7). Voor het CGVS haalt u evenwel aan dat u voor uw vertrek naar Frankrijk voortdurend gevolgd werd door onbekenden op brommers (CGVS, p. 11).

Ook aangaande de aanval in november 2023, wat u bestempelt als de reden waarom u om internationale bescherming verzoekt (CGVS, p. 13) legt u verklaringen af die niet te rijmen vallen met de verklaringen van uw echtgenote. U weet niet door wie en waarom u toen werd aangevallen (CGVS, p. 10, 15). Uw vrouw verklaart daarentegen dat u toen werd aangevallen door de burens van uw ouderlijk huis (CGVS X(...), p. 9, 10). U vertelt dat uw belagers u gemaskerd aanvielen en ze niets zeiden tegen u, ze spraken niet tot ze uw kinderen in de auto zagen (CGVS, p. 10). Volgens uw vrouw was er evenwel ruzie gaande tussen jullie en zeiden uw belagers vieze woorden (CGVS X(...), p. 9).

Uw geloofwaardigheid komt aldus ernstig op de helling te staan.

Hoe dan ook, zelfs indien er enig geloof zou kunnen gehecht worden aan uw verklaringen aangaande uw asielmotief (de aanval van november 2023), dan nog moet opgemerkt worden dat uit niets blijkt dat deze aanval het louter interpersoonlijke (tussen privé personen) en gemeenrechtelijke niveau overstijgt en enig verband houdt met één van de gronden zoals opgenomen in de Vluchtelingenconventie. Verder heeft u niet aannemelijk maakt dat u voor deze problemen geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of de bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hoger autoriteiten en er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U heeft immers in Albanië nooit klacht neergelegd (CGVS, p. 12). U vond het niet nodig: het interesseerde u niet want u wou immers vertrekken omdat u er zich niet veilig meer voelde. Er worden immers overal in Albanië moorden gepleegd (CGVS, p. 12). U vreest ook dat een aangifte zou leiden tot een escalatie (CGVS, p. 10). Geen van deze replieken kan evenwel weerhouden worden als een verschoning voor uw nalaten. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

U stelt evenwel dat autoriteiten niets zouden ondernemen (CGVS, p. 17). De staat heeft volgens u een eigen kring (CGVS, p. 17), en mensen worden zelfs vermoord in de gevangenis (CGVS, p. 17). Gepolst naar concrete indicaties waaruit moet blijken dat u daadwerkelijk niet geholpen zou worden, verwijst u naar de, volgens u, onterechte veroordeling van uw vader (CGVS, p. 12). U legt evenwel geen enkel begin van bewijs neer waaruit kan blijken dat uw vader onterecht veroordeeld werd (CGVS, p. 13). Bovendien ging u vader niet in beroep tegen zijn veroordeling. U verklaart daarop dat zijn advocaat stelde dat het, gezien de corruptie, de moeite niet loont (CGVS, p. 19). Dit vermoeden van corruptie is echter door uw vader niet verder aangekaart bij hogere autoriteiten (CGVS, p. 19). Bijgevolg kan niet worden besloten dat u omwille van corruptie niet zou kunnen rekenen op de in Albanië aanwezige bescherming van de lokale en/of hoger autoriteiten.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt bovendien dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politioneel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige

corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werd in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand (legal aid clinics) geopend die gratis juridische bijstand verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 werd hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. In het licht van voorgaande informatie kan uit uw vrees dat uw kinderen ontvoerd zouden worden om u te chanteren, geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden (CGVS, p. 14-15).

Waar u wijst op de problemen met K(...) waardoor u zich onveilig voelt in Albanië (CGVS, p. 18), moet gewezen worden op het volgende. U erkende expliciet dat uw verzoek om internationale bescherming enkel is ingegeven door de aanval kort voor uw vertrek naar België (CGVS, p. 13). K(...) is ondertussen 13 jaar geleden verhuisd (CGVS, p. 5, 18) en u heeft sindsdien geen problemen meer met hem gekend (CGVS, p. 18). Aldus kan er uit de problemen die uw familie met K(...) kende toen u een kind was bezwaarlijk een actuele nood aan internationale bescherming afgeleid worden. Ten overvloede kan nog verwezen worden naar bovenstaande beschermingsmodaliteiten indien u alsnog problemen zou kennen met K(...).

Uw echtgenote baseert haar verzoek om internationale bescherming verder op jullie socio-economische situatie in Albanië. Jullie hadden er louter het minimum. In Albanië is niets gratis. Ze wijst verder op haar gezondheidsproblemen (CGVS X(...), p. 6, 11). Dergelijke motieven ressorteren als dusdanig niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Socio-economische overwegingen, zoals o.a. huisvestings- en tewerkstellingsperspectieven, zijn slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. In onderhavig verzoek zijn er echter geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in uwen hoofde suggereren, noch wordt dit door u concreet aangetoond. Uit het geheel van uw verklaringen blijkt trouwens ook dat u werkte (CGVS, p. 5-6) en dat u een huis heeft aangekocht, ook al loopt de procedure daartoe nog bij de notaris (CGVS, p. 3-4). Uw echtgenote erkent dat jullie voor jullie vertrek naar Frankrijk ook genoten van een uitkering van de gemeente (CGVS X(...), p. 3-4). Het heropstarten daarvan impliceert louter dat veel documenten in orde moeten gebracht worden en dat jullie in een wachtrij moeten staan (CGVS X(...), p. 4). Uw echtgenote brengt tot slot geen elementen aan waaruit blijkt dat ze ten gevolge van conventiegerelateerde motieven geen beroep zou kunnen doen op de gezondheidszorg in Albanië (CGVS X(...), p. 11).

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die

internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Uw documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. Aan uw identiteit en nationaliteit, en die van uw kinderen, en aan het feit dat u over een rijbewijs en militair boekje beschikt, wordt niet getwijfeld. De hersenscan buigt evenmin voorgaande vaststellingen om.

Het verzoek om internationale bescherming van uw vrouw werd eveneens kennelijk ongegrond verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, genomen in hoofde van verzoekster – i.e. de echtgenote van verzoeker –, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Albanese nationaliteit en bent u afkomstig uit Tirana (Albanië). Uw echtgenoot N(...) M(...) (O.V. (...)) werd heel vaak gearresteerd door de politie, onder andere naar aanleiding van een ongeluk en een (om een voor u onbekende reden) ruzie en een vechtpartij met de bureu. Jullie verzochten internationale bescherming in Frankrijk en nadat deze jullie werd geweigerd, keerden jullie terug naar Albanië. Na jullie terugkeer uit Frankrijk had uw man in dronken toestand een auto-ongeluk met de bureu. Hij werd opgepakt en 1 nacht in hechtenis gehouden. Hij werd uiteindelijk naar de rechtbank gestuurd en vervolgens vrijgelaten. Binnen de maand en zo'n vier à vijf maanden voor het persoonlijk onderhoud kende uw man, in aanwezigheid van twee van uw kinderen, een confrontatie met dezelfde bureu. Uw man werd hardhandig aangepakt en zwaar geslagen. Omwille van dit incident werden jullie bang. Daardoor, en omwille van uw gezondheid, om werk te vinden en om uw kinderen een betere toekomst te kunnen geven, verliet u Albanië terug op 21/11/2023, samen met uw man en uw vijf kinderen. U kwam op 23/11/2023 aan in België waar u op 24/11/2023 verzocht om internationale bescherming.

Bij en terugkeer naar Albanië vreest u dat iemand aan uw deur zou komen en u of uw man en kinderen zou slagen. U haalt ook aan dat jullie aan alles tekort hebben.

U bent in het bezit van uw Albanees paspoort. Uw man en vijf kinderen zijn eveneens in het bezit van hun Albanees paspoort. Ter ondersteuning van zijn identiteit en/of uw asielmotieven legde uw man nog volgende documenten neer: zijn identiteitskaart, rijbewijs en militair boekje (originelen gezien).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 7 april 2023 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Uit het geheel van uw verklaringen blijkt dat u uw verzoek steunt op dezelfde motieven zoals aangehaald door uw echtgenoot. Het verzoek van uw echtgenoot werd kennelijk ongegrond verklaard en luidt als volgt:

"(...)"

Aldus wordt uw verzoek om internationale bescherming eveneens kennelijk ongegrond verklaard.

Uw paspoort wijzigt bovenstaande vaststellingen niet. Aan uw identiteit en nationaliteit wordt niet getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partijen te erkennen als vluchteling of hun de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/1 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Uit de uiteenzetting van het middel blijkt tevens dat de verzoekende partijen de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoeren.

De verzoekende partijen onderbouwen hun middel als volgt:

"II.1.1. (...)

Verwerende partij stelt dat de geloofwaardigheid van verzoekende partijen ondermijnd zou zijn omdat zij vermeende tegenstellige verklaringen zouden hebben afgelegd:

[citaat uit de bestreden beslissing]

Het klopt dat eerste verzoekende partij initieel niet durfde te vertellen dat zij in hechtenis had gezeten én veroordeeld was geweest voor het rijden onder invloed. Zij was bang dat verwerende partij als voldoende

reden zou zien om haar aanvraag niet verder te onderzoeken en haar als een crimineel zou behandelen. Zij was bezorgd voor het leven van haar echtgenote en kinderen en schaamde zich hier ook over, reden waarom zij hier initieel niet over praatte. Uiteindelijk besliste zij wel om open kaart te spelen en heeft zij hier spontaan over verteld: p. 15-16 CGVS

(...)

(...) p. 16 CGVS

(...)

II.1.2. Verwerende partij gaat als volgt verder:

[citaat uit de bestreden beslissing]

Wat tweede verzoekende partij bedoelde, was dat zij vermoedde dat de belagers de burens waren van het ouderlijk huis van verzoekende partij. Zij kon dat niet met zekerheid weten, gezien de mannen gemaskerd waren. Aangaande het geen dat zij zeiden, bedoelde eerste verzoekende partij dat zij niets nuttigs zeiden. Uiteraard vond het incident niet in volledige stilte plaats. De gemaskerde mannen scholden en gebruikten ongepaste taal. Tweede verzoekende partij vermeldde dit bij het gehoor, eerste verzoekende partij vond dit niet relevant. Verwerende partij creëert aldus tegenstrijdigheden die er geen zijn. Eerste verzoekende partij heeft het incident bijzonder uitgebreid uiteen gezet: p. 16-17 CGVS

(...)

II.1.3 Verwerende partij stelt dat de problemen van verzoekende partij 'louter interpersoonlijk' van aard zouden zijn en verwijt verzoekende partij geen stappen te hebben ondernomen om hulp te zoeken bij de autoriteiten:

[citaat uit de bestreden beslissing]

Verzoekende partijen beseften dat zij nooit bescherming zouden krijgen van de autoriteiten. Een klacht indienen zou niets hebben uitgehaald, integendeel, het zou hun belagers nog agressiever maken. Zij kenden de identiteit van hun belagers niet én eerste verzoekende partij was veroordeeld voor rijden onder invloed en werd door de politie als een crimineel gezien. Verzoekende partijen beseften dat het een kwestie van tijd was dat deze mensen zouden afmaken wat zij begonnen waren en eerste verzoekende partij vermoorden. Zij wilden het volgens incident niet afwachten en kozen ervoor om hun gezin in veiligheid te brengen. P. 17 CGVS – eerste verzoekende partij

(...)

Verzoekende partijen hebben aldus geen vertrouwen in het Albanees rechtssysteem en geloven niet dat zij iets zullen ondernemen om hen te beschermen.

Verwerende partij beweert dat verzoekende partijen zich zouden kunnen beroepen op de Albanese politieke en gerechtelijke autoriteiten gezien er maatregelen werden genomen om deze te professionaliseren.

Verzoekende partijen zullen er nooit adequate bescherming krijgen. Immers, de door verwerende partij geschetste situatie beantwoordt niet aan de werkelijkheid. Alles is er te koop en iedereen is omkoopbaar.

Corruptie is er nog steeds een zeer groot probleem en het vormt een van de voornaamste redenen waarom Albanië niet toegelaten wordt tot de Europese Unie:

“(...)”

Verwerende partij mag dan wel beweren dat de Albanese autoriteiten allerlei maatregelen nemen om corruptie aan te pakken en de politieke en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren, in de praktijk komt het nog steeds dagelijks voor en de gewone bevolking kan daar helemaal niets tegen beginnen! II.1.4. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij meent dat verzoekende partijen beroep zouden kunnen doen op de Albanese autoriteiten. Verzoekende partijen hebben aangetoond dat dat niet het geval is.

Verzoekende partijen wensen dan ook de bescherming van de Belgische autoriteiten, zij vrezen voor hun in Albanië.

Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen.

Het redelijkheidsbeginsel, de materiële motiveringplicht en artikelen 57/6/1, 48/3 en 48/4 zijn dan ook geschonden.”

3.1.2. De verzoekende partijen vragen in hoofdorde hen als vluchteling te erkennen, subsidiair hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en “subsubdiair” de bestreden beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) voor bijkomend onderzoek.

3.1.3. Als bijlage aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

3.2. Beoordeling

3.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van de verzoekende partijen daarop.

3.2.2. Beoordeling in het licht van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen een beroep indienen tegen de beslissingen van de adjunct-commissaris van 27 februari 2024 waarbij hun verzoeken om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure worden behandeld en als kennelijk ongegrond worden beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

(...)

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...).”

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

De Raad wijst erop dat Albanië bij koninklijk besluit van 12 mei 2024 werd vastgesteld als veilig land van herkomst.

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot de invoering van deze bepaling in de Vreemdelingenwet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat, in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Albanië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt

waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker om internationale bescherming.

Te dezen kan de Raad na lezing van het administratief dossier, in navolging van de adjunct-commissaris, slechts vaststellen dat de verzoekende partijen geen dergelijke elementen bijbrengen. In de bestreden beslissingen wordt afdoend gemotiveerd dat zij geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij in aanmerking komen voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet.

Verzoeker verklaart niet terug te kunnen keren naar Albanië uit vrees gedood te worden als gevolg van een aanval door onbekenden in november 2023 en stelt zich niet veilig te voelen in Albanië. Tevens vreest hij dat zijn vijf kinderen zouden kunnen worden gekidnapt en gebruikt om hem te chanteren. Verzoekster vreest volgens haar verklaringen dat er iemand, bij een terugkeer naar Albanië, naar hen toe zou kunnen komen en haar, verzoeker of hun kinderen zou kunnen slaan. Zij wijst tevens op hun socio-economische situatie in Albanië en stelt dat zij er louter het minimum hadden.

Vooreerst stelt de adjunct-commissaris in de bestreden beslissingen op goede gronden vast dat verschillende vaststellingen de algemene geloofwaardigheid van de verzoekende partijen in ernstige mate ondermijnen. Hij licht dit als volgt toe in hoofde van verzoeker:

"(...) U beweert tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS aanvankelijk nooit zelf problemen te hebben ondervonden met de Albanese autoriteiten, de politie of het gerecht (CGVS, p. 8). Ook bij de DVZ verklaarde dat u geen problemen heeft gekend met uw autoriteiten (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.7), u bent nooit gearresteerd, u heeft ook nooit in hechtenis gezeten voor korte tijd (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.1). Deze beweringen staan echter in schril contrast met de verklaringen van uw vrouw, die oppert dat u heel vaak werd opgepakt door de politie (CGVS X(...), p. 5). Zo werd u volgens haar verklaringen gearresteerd en zat in hechtenis omdat u in dronken toestand een ongeluk had gehad (CGVS X(...), p. 7, 10). U werd volgens haar naar de rechtbank geleid en later vrijgelaten (CGVS X(...), p. 7-8). Nadat uw echtgenote tot 13u11 op het CGVS werd gehoord, werd een pauze gehouden, waarop u vervolgens om 13u52 opnieuw gehoord werd (CGVS, p. 13). Toen gepolst of u sinds uw terugkeer uit Frankrijk in contact bent gekomen met de politie, geeft u plots toe dat u vier dagen in hechtenis was gehouden voor rijden onder invloed en dat u tot een voorwaardelijke gevangenisstraf van acht maanden veroordeeld werd (CGVS, p. 15-16). Treffend is ook dat u bij de DVZ verklaarde geen problemen te hebben gehad met medeburgers (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.7). Voor het CGVS haalt u evenwel aan dat u voor uw vertrek naar Frankrijk voortdurend gevolgd werd door onbekenden op brommers (CGVS, p. 11).

Ook aangaande de aanval in november 2023, wat u bestempelt als de reden waarom u om internationale bescherming verzoekt (CGVS, p. 13) legt u verklaringen af die niet te rijmen vallen met de verklaringen van uw echtgenote. U weet niet door wie en waarom u toen werd aangevallen (CGVS, p. 10, 15). Uw vrouw verklaart daarentegen dat u toen werd aangevallen door de burens van uw ouderlijk huis (CGVS X(...), p. 9, 10). U vertelt dat uw belagers u gemaskerd aanvielen en ze niets zeiden tegen u, ze spraken niet tot ze uw kinderen in de auto zagen (CGVS, p. 10). Volgens uw vrouw was er evenwel ruzie gaande tussen jullie en zeiden uw belagers vieze woorden (CGVS X(...), p. 9)."

De verzoekende partijen kunnen deze terecht vastgestelde tegenstrijdigheden niet afdoende verklaren door te stellen dat verzoeker niet durfde te vertellen dat hij in hechtenis had gezeten en veroordeeld was voor rijden onder invloed, omdat hij bang was dat hij hierdoor als een crimineel gezien zou worden en het CGVS dit als voldoende reden zou zien om zijn aanvraag niet verder te onderzoeken. De Raad wijst erop dat van een persoon die beweert te vrezen voor zijn vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, in het kader van zijn plicht tot medewerking, redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij van bij de aanvang van zijn procedure alle elementen in verband met zijn asielaanvraag correct aanbrengt en naar waarheid antwoordt op de vragen die hem gesteld worden. Verzoeker bleef hiertoe in gebreke. Waar de verzoekende partijen poneren, onder verwijzing naar verzoekers verklaringen, dat hij uiteindelijk besliste om hierover open kaart te spelen en hij hierover spontaan heeft verteld, dient samen met de adjunct-commissaris te worden vastgesteld dat verzoeker zijn problemen met de autoriteiten omwille van het rijden onder invloed pas vermeldde wanneer hem uitdrukkelijk de vraag werd gesteld of hij sinds zijn terugkeer uit Frankrijk in contact is geweest met de politie en dit na een pauze in zijn persoonlijk onderhoud tijdens dewelke zijn echtgenote, verzoekster *in casu*, werd gehoord. Er kan dus niet worden uitgesloten dat de verzoekende partijen, na het einde van verzoeksters persoonlijk onderhoud om 13u11 en vóór het hernemen van verzoekers persoonlijk onderhoud om 13u52, elkaar hebben kunnen inlichten over de elementen die zij wel of niet vermeldten tijdens hun respectievelijk persoonlijk onderhoud (administratief dossier (hierna: AD), stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 13, 15, en notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster, p. 1, 14).

Voorts stellen de verzoekende partijen dat verzoekster bedoelde dat zij vermoedde dat de belagers van haar man bij de aanval in november 2023 de burens waren, maar dit niet met zekerheid kon weten aangezien deze mensen gemaskerd waren. Er dient te worden opgemerkt dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS verschillende keren aangaf dat de mensen die haar echtgenoot sloegen en lastig vielen, de burens van verzoekers ouders waren en dat zij daarbij op geen enkel moment aangaf dit louter te vermoeden (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster, p. 6, 9). Bovendien stelt verzoekster op geen enkel moment tijdens haar persoonlijk onderhoud dat deze mensen gemaskerd waren. Het is dan ook niet ernstig dat de verzoekende partijen thans in voorliggend verzoekschrift stellen dat verzoekster vermoedde dat de daders de burens van haar schoonouders waren, maar zij dit niet zeker kon weten omdat zij gemaskerd waren. In dit kader merkt de Raad eveneens op dat de aanval op verzoeker in november 2023 de aanleiding vormt voor het vertrek van de verzoekende partijen uit Albanië en dus een kernelement is in hun vluchtrelaas, waardoor hierover van hen consistente en waarheidsgetrouwe verklaringen verwacht kunnen worden, *quod non*.

Verder kunnen de verzoekende partijen niet worden gevolgd waar zij de bovenstaande tegenstrijdigheden trachten te verschonen door te stellen dat verzoeker bedoelde dat zijn belagers niets nuttig zeiden, zij inderdaad scholden en ongepaste taal gebruikten, maar hij dit in tegenstelling tot verzoekster niet relevant vond om te vertellen. De Raad merkt op dat verzoeker zichzelf tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS wat dit betreft tegensprekt waar hij enerzijds stelt dat zijn belagers niet tegen hem gesproken hebben tot ze zijn kinderen zagen (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 10), en anderzijds stelt dat ze hem "*bevolen om op de grond te gaan staan*" (*Ibid.*, p. 9). Door in het verzoekschrift te stellen dat hij bedoelde dat ze niets nuttig zeiden, in een poging zijn verklaringen in overeenstemming te brengen met wat verzoekster in dit verband tijdens haar persoonlijk onderhoud verklaarde, herhalen de verzoekende partijen louter een versie van hun verklaringen, maar weerleggen zij de terecht vastgestelde tegenstrijdigheden niet. Dat de adjunct-commissaris tegenstrijdigheden zou creëren die er niet zijn, kan dan ook niet worden bijgetreden. Bovendien stipt de adjunct-commissaris in de bestreden beslissingen terecht aan dat, zelfs zo er enig geloof zou kunnen worden gehecht aan de verzoekende partijen hun verklaringen aangaande hun vluchtmotief, namelijk de aanval op verzoeker in november 2023, *quod non*, uit niets blijkt dat deze aanval het louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke niveau overstijgt en enig verband houdt met een van de gronden opgenomen in het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953.

Voorts stelt de adjunct-commissaris in de bestreden beslissingen terecht vast dat de verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat zij voor hun problemen geen en/of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Hij overweegt in dit verband als volgt in hoofde van verzoeker:

"(...) *U heeft immers in Albanië nooit klacht neergelegd (CGVS, p. 12). U vond het niet nodig: het interesseerde u niet want u wou immers vertrekken omdat u er zich niet veilig meer voelde. Er worden immers overal in Albanië moorden gepleegd (CGVS, p. 12). U vreest ook dat een aangifte zou leiden tot een escalatie (CGVS, p. 10). Geen van deze replieken kan evenwel weerhouden worden als een verschoning voor uw nalaten. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.*

U stelt evenwel dat autoriteiten niets zouden ondernemen (CGVS, p. 17). De staat heeft volgens u een eigen kring (CGVS, p. 17), en mensen worden zelfs vermoord in de gevangenis (CGVS, p. 17). Gepolst naar concrete indicaties waaruit moet blijken dat u daadwerkelijk niet geholpen zou worden, verwijst u naar de, volgens u, onterechte veroordeling van uw vader (CGVS, p. 12). U legt evenwel geen enkel begin van bewijs neer waaruit kan blijken dat uw vader onterecht veroordeeld werd (CGVS, p. 13). Bovendien ging u vader niet in beroep tegen zijn veroordeling. U verklaart daarop dat zijn advocaat stelde dat het, gezien de corruptie, de moeite niet loont (CGVS, p. 19). Dit vermoeden van corruptie is echter door uw vader niet verder aangekaart bij hogere autoriteiten (CGVS, p. 19). Bijgevolg kan niet worden besloten dat u omwille van corruptie niet zou kunnen rekenen op de in Albanië aanwezige bescherming van de lokale en/of hoger autoriteiten."

Door in hun verzoekschrift te herhalen dat een klacht indienen hun belagers agressiever zou maken, dat zij geen vertrouwen hebben in het Albanees rechtssysteem, dat zij er nooit adequate bescherming kunnen krijgen en dat zij ervoor kozen hun gezin in veiligheid te brengen, brengen de verzoekende partijen geen concrete elementen of argumenten aan die de bovenstaande pertinente vaststellingen kunnen weerleggen of ontkrachten. Waar zij voorts aanvoeren dat verzoeker al veroordeeld is geweest en dus als een crimineel werd gezien door de politie, gaan zij eraan voorbij dat verzoeker, volgens zijn verklaringen, zijn veroordeling en straf voor het rijden onder invloed heeft aanvaard en ondergaan (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 15-16). Er zijn geen aanwijzingen dat verzoeker omwille van deze feiten op heden door de autoriteiten nog als een crimineel zou worden beschouwd.

Bovendien weerleggen de verzoekende partijen met dit argument niet dat zij nooit enige poging ondernamen bescherming te verkrijgen en nooit contact zochten met de autoriteiten in verband met hun problemen, waardoor de bewering dat de politie verzoeker zou zien als een crimineel en hem daarom niet zou willen helpen, een loutere veronderstelling is van de verzoekende partijen die zij op generlei wijze staven. Bovendien stelt de Raad vast dat, waar de verzoekende partijen in hun verzoekschrift stellen dat zij niet weten tegen wie zij een klacht moeten indienen, verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS op verschillende momenten verklaarde dat de belagers van verzoeker de burens van zijn ouders zouden zijn (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster, p. 6 en 9).

Voorts verwijzen de verzoekende partijen naar algemene informatie aangaande de corruptie in Albanië. De adjunct-commissaris noch de Raad betwisten dat er sprake is van corruptie in Albanië en dat het Albanese rechtssysteem pijnpunten kent. Uit de "COI Focus: Albanië – Algemene situatie" van 5 december 2023, waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissingen, blijkt evenwel dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen garanderen voor de detectie, vervolging en bestraffen van daden van vervolging. De Raad benadrukt in dezen dat de bescherming die de nationale overheid biedt doeltreffend moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen zijn genomen. De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Bovendien blijkt dat, in geval de politie haar werk niet naar behoren doet, er mogelijkheden zijn om het eventueel machtsmisbruik en/of slecht functioneren van de politie aan te kaarten en hiervoor een klacht neer te leggen. Verder zijn er onder andere voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand aanwezig, is er een anti-corruptiestrategie uitgewerkt, nam het aantal onderzoeken, vervolgingen en veroordelingen voor corruptie toe en werd er een wettelijk kader geïmplementeerd voor het doorlichten van politieagenten op hun integriteit en professionalisme. Bijgevolg blijkt uit de voorliggende landeninformatie geen systematisch falen of structurele ontoereikendheid van overheidsbescherming. Evenmin blijkt uit de algemene landeninformatie dat elke procedure om overheidsbescherming te verkrijgen bij voorbaat zinloos dan wel ondoeltreffend of zelfs gevaarlijk zou zijn of dat er geen enkele overheidsbescherming toegankelijk zou zijn waar redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade worden getroffen. Het is bijgevolg aan de verzoekende partijen om aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming hebben uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in hun individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hen niet kan worden verwacht dat zij zich tot de Albanese overheden wenden om bescherming te vragen. Door louter te verwijzen naar algemene informatie aangaande corruptie, blijven zij hiertoe in gebreke en kunnen zij bovendien geen afbreuk doen aan de pertinente vaststellingen van de adjunct-commissaris, namelijk dat zij nooit enige poging hebben ondernomen om bescherming te zoeken in Albanië en er niet besloten kan worden dat zij omwille van corruptie niet zouden kunnen rekenen op de in Albanië aanwezige bescherming van de autoriteiten.

De adjunct-commissaris motiveert in de bestreden beslissingen op goede gronden dat uit de problemen met K. evenmin een actuele nood aan internationale bescherming kan worden afgeleid:

"Waar u wijst op de problemen met K(...) waardoor u zich onveilig voelt in Albanië (CGVS, p. 18), moet gewezen worden op het volgende. U erkende expliciet dat uw verzoek om internationale bescherming enkel is ingegeven door de aanval kort voor uw vertrek naar België (CGVS, p. 13). K(...) is ondertussen 13 jaar geleden verhuisd (CGVS, p. 5, 18) en u heeft sindsdien geen problemen meer met hem gekend (CGVS, p. 18). Aldus kan er uit de problemen die uw familie met K(...) kende toen u een kind was bezwaarlijk een actuele nood aan internationale bescherming afgeleid worden. Ten overvloede kan nog verwezen worden naar bovenstaande beschermingsmodaliteiten indien u alsnog problemen zou kennen met K(...)."

De verzoekende partijen laten deze pertinente motieven geheel ongemoeid in hun verzoekschrift en doen er derhalve geen afbreuk aan.

Verzoekster baseert haar verzoek om internationale bescherming tevens op de socio-economische situatie van haar gezin in Albanië en stelt dat zij er louter het minimum hadden. Uit de verzoekende partijen hun verklaringen op het CGVS blijkt echter dat verzoeker een huis heeft gekocht in Albanië en er werkte (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 3-6). Tevens blijkt dat zij in het verleden een uitkering van de gemeente kregen, en er geen onoverkomelijke hindernissen blijken waardoor zij de procedure met het oog op het genieten van deze uitkering bij terugkeer niet opnieuw zouden kunnen opstarten (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster, p. 3 en 4). Waar verzoekster aanhaalt dat zij gezondheidsproblemen heeft, merkt de Raad op dat zij dit geenszins concreet maakt of elementen aanbrengt waaruit blijkt dat zij geen beroep zou kunnen doen op de gezondheidszorg in Albanië (*Ibid.*, p. 11). Verder wijst de Raad er in dit kader op dat verzoekster niet aantoont dat de socio-economische situatie waarin zij vreest terecht te komen in Albanië te wijten is aan het opzettelijk handelen of nalaten van een actor, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet en dat zij bij terugkeer naar Albanië op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet in haar elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat zulke socio-economische

overwegingen slechts relevant zijn in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. In het dossier van de verzoekende partijen zijn er, gelet op het bovenstaande, echter geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in hun hoofde suggereren. Evenmin wordt zulks door verzoekster aangetoond. Puur socio-economische omstandigheden volstaan niet om te gewagen van een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De door de verzoekende partijen neergelegde documenten kunnen de voorgaande appreciatie niet wijzigen. De paspoorten van de verzoekende partijen en hun kinderen en de identiteitskaart van verzoeker (AD, stuk 5, 'Documenten', nrs. 1, 2, 5, 6) dienen louter ter staving van hun identiteit, die *in casu* niet wordt betwist. Verzoekers rijbewijs en militair boekje hebben louter betrekking op zijn persoon (*Ibid.*, nrs. 3 en 4), maar hebben geen betrekking op de kern van het vluchtrelaas van de verzoekende partijen. Verzoekers medisch attest kan evenmin hun vluchtmotieven *in concreto* staven (*Ibid.*, nr. 7).

Het betoog van de verzoekende partijen is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van hun vluchtrelaas, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernoemen.

In acht genomen wat voorafgaat, wordt in de bestreden beslissingen met recht als volgt geconcludeerd:

"Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

Een schending van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet kan aldus niet worden aangenomen.

3.2.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partijen op het CGVS werden gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kregen zij elk de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden ze nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben ze zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Albanees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van de verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

3.2.4. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen niet in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

3.2.5. Uit het voorgaande blijkt dat de verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de adjunct-commissaris op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/1 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

3.2.6. Waar de verzoekende partijen vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de adjunct-commissaris houdende een kennelijk ongegrond verzoek te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen de verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen ze aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien december tweeduizend vierentwintig door:

S. WILLAERT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERHEYDEN

S. WILLAERT